

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesisius

Sammieli, 1613

Quid co[n]tritio & attritio. c. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

IN peccato sunt duo, vnum tāquam materia, actus seu operatio, alterum tāquam forma, & est recessus ipse à regula diuina in quo recessu, seu carentia rectitudinis, præcipit quando peccatum est mortale duo considerantur, auersio à Deo & conuersio ad creaturam, effectus similiter duo, macula, quæ est priuatio gratiæ, & reatus, qui est obligatio ad pœnam æternam, & hæc est duplex damni, & sensus. Mortale est materia necessaria confessionis. s. Th. 3. 84. 2. Veniale verò non necessaria, sed sufficiens. Trid. sess. 14. c. 5.

Quid Contritio, & Attritio.
Cap. 4.

Materia propinqua sacramenti pœnitentiæ sunt Contritio, Confessio, & satisfactio seu peccatū ipsum quatenus iis subiicitur partibus. Con-

tricio est * præteriti peccati : vt est
Dei offensa : voluntaria super om-
nia detestatio , cū proposito futu-
ra super omnia vitandi, & commis-
sa confitendi. Hæc detestatio in
generali sufficet, dummodo diui-
no nitatur auxilio , non viribus
propriis humanis , si desit aliqua
pars prædictæ definitionis, nō erit
contritio , sed attritio : vt si quis
detestetur peccatum nō vt est Dei
offensa, sed quia animæ pœna, &
supplicii, vel si nō detestetur super
omne detestabile, vel firmum non
habeat omnia futura vitandi pro-
positum saltem virtuale. Inter cō-
tritionem, & Attritionem hoc di-
stat, quod cōtritio per se , & sacra-
menti voto delet peccatū mortu-
le & causet gratiam, quod quidem
attritio ex se efficere nō potest, sed
tantū vt coniungitur sacramento
quod tamen adhuc non omni at-
tritioni, sed tantū veræ conuenit.
Concilium Trid. sess. 14. Cap. 4.